

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่ในอดีตจะพบว่าหน่วยงานภาครัฐมีบทบาทสูงในการจัดบริการสาธารณะ ได้แก่ การศึกษา การบริการด้านสาธารณสุข การสื่อสาร เส้นทางคมนาคม การให้บริการของตำรวจ การป้องกันประเทศ การวางผังเมือง การกำจัดของเสีย การเคหะ การให้ข้อมูลข่าวสาร ไฟฟ้า น้ำประปา เป็นต้น และสิ่งที่ตามมาคือ บริการสาธารณะเหล่านั้นมักมีปัญหาด้านคุณภาพการให้บริการที่ไม่สามารถสนองตอบต่อประชาชนผู้รับบริการ นอกจากนี้ คุณภาพของการให้บริการดังกล่าวยังได้ถูกกล่าวถึงในด้านลบเกี่ยวกับความสำนึกรับผิดชอบ ความไม่ประหยัด และการทำงานแบบขาดประสิทธิภาพ เป็นต้น แม้ในปัจจุบันหน่วยงานภาครัฐได้พยายามปรับปรุงคุณภาพการให้บริการที่ดี และรวดเร็วมากขึ้น แต่เนื่องจากความต้องการของประชาชนมีความหลากหลายทำให้บริการสาธารณะที่จัดโดยหน่วยงานภาครัฐจึงยังไม่สามารถตอบสนองได้ต่อทุกกลุ่มได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ อาจกล่าวได้ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ได้รับการแก้ไขให้บรรลุผลสำเร็จเท่าที่ควร

ประเทศไทยได้เริ่มมีการจัดทำแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมุ่งหวังให้ประชาชนในสังคมไทยมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และรัฐบาลมีแนวทางการพัฒนา ที่เหมาะสม จึงกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศด้วยได้จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติขึ้น ซึ่งกล่าวโดยสรุปได้ว่า แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทุกฉบับ ได้มุ่งสู่การพัฒนาให้สังคมไทยมีลักษณะเป็น “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน Green and Happiness Society คนไทยมีคุณธรรม นำความรอบรู้ รู้เท่าทันโลกครบถ้วน อบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มี ธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี” ดังนั้น การที่รัฐบาลไทย จะสามารถทำให้ประเทศชาติประสบผลสำเร็จในการพัฒนาตามแนวทางดังกล่าวได้นั้น รัฐบาลจำเป็นต้องมีหน่วยงานภาครัฐที่ถูกออกแบบมาอย่างเหมาะสม และมีข้าราชการ ที่มีศักยภาพระดับสูง ที่สามารถผลิตผลงานออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนกิจกรรมในการพัฒนาสังคมไทยในทุกระดับ และครอบคลุมอย่างรอบด้าน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้กำหนดบทบาทของการปกครองท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาประเทศเอาไว้หลายแนวทาง โดยมีหลักการที่สำคัญ คือ การกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ยังได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในพื้นที่ไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 30 ได้กำหนดให้มีแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการถ่ายโอนภารกิจ การให้บริการสาธารณะที่รัฐดำเนินการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย 4) ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว 5) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ 6) ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทย, 2541 : 6-7)

จากที่กล่าวถึงเห็นได้ว่า ภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำบริการสาธารณะ มีมากมายหลากหลายประการ และการให้บริการสาธารณะเหล่านั้นมีความสำคัญต่อคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นอย่างมาก จากการศึกษาแนวคิดของนักวิชาการที่ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกันในหลายประเด็น ได้แก่ 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีความรู้สมัยใหม่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำความรู้นั้นมาบริหารจัดการภายในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนา เพื่อนำความรู้มาปรับใช้ได้เหมาะสม และเกิดการพัฒนาตามวัตถุประสงค์ 3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปรับปรุงรูปแบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ไม่ยึดติดกับรูปแบบเดิม ๆ โดยมุ่งเน้นไปที่ผลประโยชน์ของประชาชนในระยะยาวมากกว่าผลประโยชน์ทางการเมืองที่หวังผลเฉพาะหน้า ดังนั้น หากรัฐบาลสามารถผลักดันให้เกิดกลไกในการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ ก็จะช่วยทำให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ และเกิดการพัฒนาในระดับฐานรากของสังคมที่เข้มแข็งได้อย่างยั่งยืน แต่อย่างไรก็ตามยังคงพบว่า ระบบการบริหารจัดการท้องถิ่นในปัจจุบันยังคงมีปัญหาก่อขึ้นหลายประเด็น ได้แก่ 1) ปัญหาความสับสนในการถ่ายโอนภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้ง การขาดความเชื่อมั่นในการบริหารจัดการภารกิจที่จะถ่ายโอนได้อย่างมีคุณภาพ 2) ปัญหาความขัดแย้งระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเรื่องการทับซ้อนของพื้นที่ 3) ปัญหาความขัดแย้งของกฎหมายที่เกี่ยวข้องและรูปแบบในการ

ถ่ายโอนอำนาจ 4) ปัญหามาตรฐานการบริการที่ไม่เท่าเทียมกัน เนื่องจากท้องถิ่นแต่ละแห่งมีทรัพยากรในท้องถิ่น ซึ่งเป็นฐานรายได้ไม่เท่าเทียมกัน 5) ปัญหาในการควบคุมกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 6) ปัญหาระบบข้อมูลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ 7) ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังมีปัญหาอื่นๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึงอีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นประเด็นปลีกย่อยที่มีเฉพาะในพื้นที่นั้นๆ

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นได้ส่งผลให้คุณภาพการให้บริการที่เกิดขึ้น ไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน และทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลตำบลในอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้มีการจัดบริการสาธารณะให้แก่ชุมชนอย่างต่อเนื่องยาวนาน และได้พบสภาพปัญหาดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นหลายประการ ดังนั้น การวิจัยถึงแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการนำนโยบายการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปปฏิบัติ โดยศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในระดับปฏิบัติ จะสามารถนำมาสู่ความมีประสิทธิภาพในการจัดบริการสาธารณะให้แก่ชุมชนได้ และจากความสำคัญของการมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่ทันสมัย ตรงประเด็นและชัดเจนอย่างเพียงพอ เพื่อนำมาวิเคราะห์ในการกำหนดนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นที่ต้องตัดสินใจภายใต้เงื่อนไขที่มี เช่น ข้อจำกัดทางด้านงบประมาณ ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ตลอดจนความพร้อมในด้านต่าง ๆ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นที่ต้องมีการศึกษาถึงการพัฒนาปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการขับเคลื่อนระบบการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อช่วยผลักดันให้เกิดกลไกในการพัฒนาการจัดบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดของนักวิชาการร่วมสมัยที่กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องของปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติและแนวคิดการบริหารองค์การโดยแบบจำลอง 7s ของ McKinsey รวมถึงข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย มาเป็นกรอบแนวคิดพื้นฐานสำหรับการศึกษา โดยคาดว่าจะช่วยให้การศึกษาในเรื่องดังกล่าวสามารถช่วยให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนและเหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการนำนโยบายการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปปฏิบัติ ซึ่งคาดว่าผลวิจัยที่ได้จะนำไปสู่การให้บริการสาธารณะที่มีคุณภาพที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคม และความต้องการของท้องถิ่น รวมทั้ง จะช่วยให้เกิดข้อเสนอแนะในด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพภายใต้สภาพแวดล้อมที่จำกัด พร้อมรับต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว รวมถึงสมารถที่จะสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดคุณประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในท้องถิ่นนั่นเอง

วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของเทศบาลในอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลองค์การกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของเทศบาลในอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร

สมมติฐานการวิจัย

เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงตั้งสมมติฐาน ดังนี้

1. ระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของเทศบาลในอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร อยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลองค์การมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของเทศบาลในอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้มีการกำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการศึกษานี้มีขอบเขตด้านเนื้อหา โดยมุ่งเน้นการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลองค์การตามแนวคิดของ McKinsey 7S model และภารกิจงานที่เทศบาลต้องรับผิดชอบในด้านการปกครอง ด้านการบริหาร ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม การศึกษาและวัฒนธรรม มาใช้เป็นตัวแปรในการศึกษาประสิทธิผลองค์การเชิงระบบของเทศบาลตำบล

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานเทศบาลระดับปฏิบัติ ซึ่งรวมถึงลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้างทั่วไป ของเทศบาลตำบลในอำเภอเมืองจังหวัดชุมพร จำนวน 9 แห่ง รวม 517 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานเทศบาลระดับปฏิบัติ ซึ่งรวมถึงลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้างทั่วไป ของเทศบาลตำบลใน

อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำนวน 517 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) กำหนดจำนวนตัวอย่างโดยใช้การคำนวณจากสูตรของทาโร ยามาเน (Taro Yamane) ได้ตัวอย่างจำนวน 225 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ ประชากรพื้นที่ในการศึกษาครั้งนี้ คือ เทศบาลตำบลในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำนวน 9 แห่ง ประกอบด้วย 1) เทศบาลตำบลวังใหม่ 2) เทศบาลตำบลวังไผ่ 3) เทศบาลตำบลบางลึก 4) เทศบาลตำบลปากน้ำชุมพร 5) เทศบาลตำบลหาดทรายรี 6) เทศบาลตำบลบางหมาก 7) เทศบาลตำบลขุนกระหัง 8) เทศบาลตำบลนาชะอัง และ 9) เทศบาลตำบลท่ายาง

4. ขอบเขตด้านเวลา ในการวิจัยครั้งนี้ ทำการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม 2554 รวมระยะเวลา 3 เดือน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลองค์การ หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวกับความสามารถ การบริหารงานของเทศบาลตำบลในอำเภอเมืองชุมพร ในการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายต่างๆ ที่กำหนดไว้ โดยวัดจาก ปัจจัยที่มีต่อประสิทธิผลองค์การซึ่งเป็นปัจจัย ภายในของเทศบาลตำบลในอำเภอเมืองชุมพร ที่มีประสิทธิผลต่อการบรรลุเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วย กลยุทธ์ขององค์กร โครงสร้างองค์กร ระบบการปฏิบัติงาน รูปแบบการบริหารจัดการ สมาชิก ทักษะ และค่านิยมร่วม

กลยุทธ์ขององค์กร หมายถึง เทศบาลตำบลในอำเภอเมืองชุมพร มีกลยุทธ์ในการกำหนด พันธกิจที่ชัดเจน เน้นเรื่องการให้บริการประชาชนให้ความสำคัญกับประชาชน ให้ประชาชนมีส่วนร่วม ควรมีแนวทางที่จะทำให้เกิดความสำเร็จ มีความยืดหยุ่นและมองการณ์ไกลว่าในอนาคตจะทำอะไรเพื่อประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่หน่วยงานได้ตั้งไว้

โครงสร้างองค์กร หมายถึง เกณฑ์หรือโครงสร้างที่กำหนดผังการทำงานที่ชัดเจนและการประสานงานขึ้นมาจากแผนกลยุทธ์ ขนาดขององค์กรรวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ซึ่งการจัด โครงสร้างองค์กรที่เหมาะสม และสอดคล้องกับภารกิจ ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้พนักงาน ของเทศบาลตำบลในอำเภอเมืองชุมพรเกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน

ระบบการปฏิบัติงาน หมายถึง ระบบการปฏิบัติงานทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ภายในเทศบาลตำบลในอำเภอเมืองชุมพร ซึ่งระบบการปฏิบัติงานจะเป็นการรวบรวมองค์ประกอบที่สำคัญทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการบรรลุผลสำเร็จ เพื่อนำมาจัดลำดับขั้นตอนในการดำเนินงานให้มี ประสิทธิภาพสำหรับการบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้

รูปแบบการบริหารจัดการ แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1) วัฒนธรรมองค์กร หมายถึง ค่านิยม ความเชื่อ ธรรมเนียม ซึ่งได้พัฒนาจนกลายมาเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์และลักษณะของ องค์กร และ 2) รูปแบบการบริหาร หมายถึง การพิจารณาที่พฤติกรรมและการกระทำของผู้บริหาร ไม่ ว่าจะเป็นการใช้เวลา หรือความสนใจในด้านต่างๆ ของผู้บริหาร

สมาชิก หมายถึง การบริหารพนักงานในฐานะทุนมนุษย์ของเทศบาลตำบลในอำเภอเมือง ชุมพร ซึ่งในการทำงานนั้น พนักงานถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบล มากที่สุด

ทักษะ หมายถึง ความสามารถพิเศษ หรือสิ่งที่พนักงานของเทศบาลตำบลในอำเภอเมือง ชุมพร สามารถทำได้ดีที่สุด รวมไปถึงวิธีในการขยายและพัฒนาความสามารถนั้น ซึ่งทักษะของ พนักงานในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการสนับสนุน ส่งเสริมเพื่อพัฒนาให้มี ศักยภาพสูงขึ้นและสอดคล้องกับความต้องการของเทศบาลตำบลต่อไป

ค่านิยมร่วม หมายถึง แนวความคิดที่เทศบาลตำบลในอำเภอเมืองชุมพรได้สร้างขึ้นมาเพื่อ เป็นเครื่องนำทางในการทำงานของพนักงาน ซึ่งค่านิยมร่วมจะช่วยให้พนักงานเห็นถึงคุณค่าหรือ เป้าหมายที่สำคัญของเทศบาลตำบล

ประสิทธิผลองค์กร หมายถึง ประสิทธิภาพการบริหารงานของเทศบาลตำบลในอำเภอเมือง ชุมพร ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการปกครอง ด้านการบริหาร ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม การศึกษา และวัฒนธรรม

ด้านการปกครอง หมายถึง เทศบาลตำบลในอำเภอเมืองชุมพรมีการปกครองท้องถิ่น สามารถสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพแก้ไขปัญหาให้ถูกต้อง และ สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

ด้านการบริหาร หมายถึง เทศบาลตำบลในอำเภอเมืองชุมพรการส่งเสริมให้ ประชาชน ชุมชน องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารและการพัฒนา ร่วมกันอย่างยั่งยืน โดยร่วมคิด ร่วมทำร่วมตรวจสอบและติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน สร้าง ระบบการบริหารงานโดยเน้นหลักประสิทธิภาพ

ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง เทศบาลตำบลในอำเภอเมืองชุมพรการส่งเสริมและสนับสนุน อาชีพให้แก่ประชาชนโดยมุ่งเน้นอาชีพที่มีศักยภาพของแต่ละพื้นที่ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ ประชาชนใช้ชีวิตชีวิตรโดยนาระบบเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ให้เกิดผล

ด้านสังคม การศึกษา และวัฒนธรรม หมายถึง เทศบาลตำบลในอำเภอเมืองชุมพรมีการ ดำเนินงานด้านการควบคุมและป้องกันโรคต่าง ๆ ในพื้นที่ ส่งเสริมให้บริการด้านสาธารณสุข การ

รักษาพยาบาลแก่ ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และประชาชนทั่วไป โดยการออกหน่วยสาธารณสุขเคลื่อนที่ การคัดกรองโรคต่าง ๆ การแก้ไขปัญา และรณรงค์ป้องกันยาเสพติด

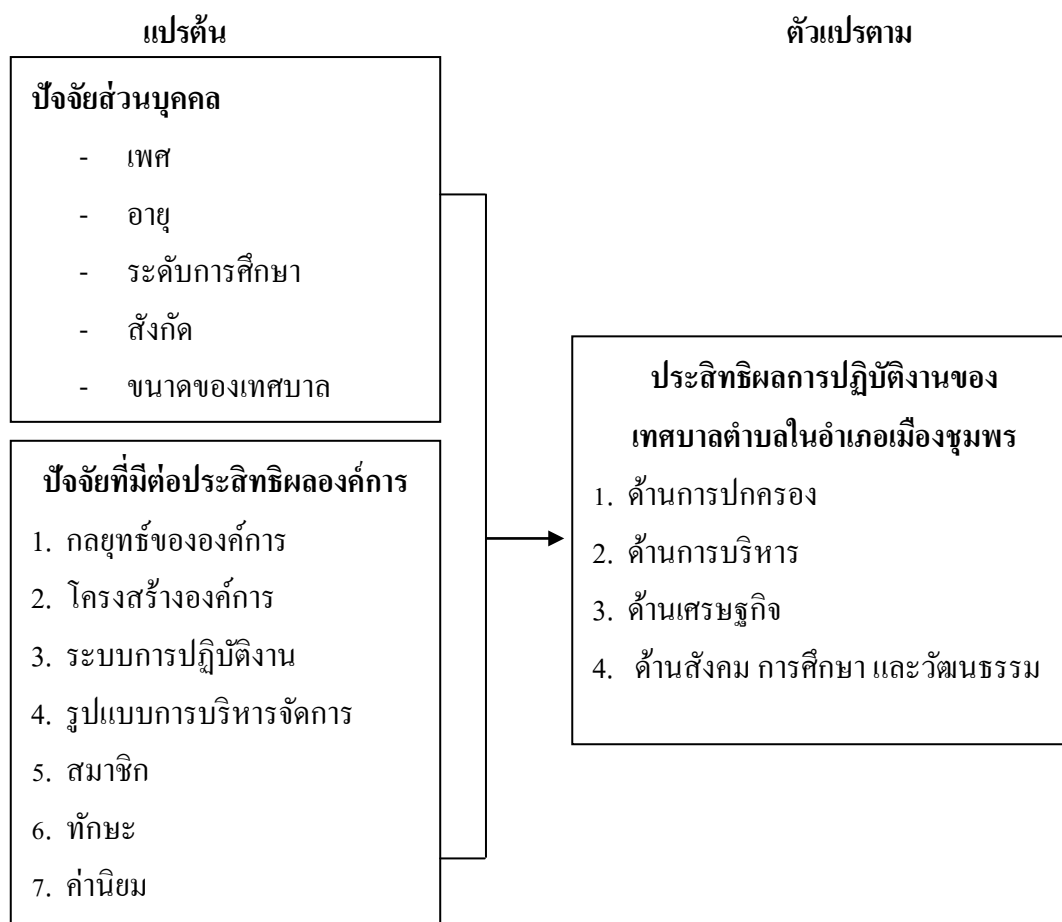
เทศบาลตำบลในอำเภอเมืองชุมพร หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะในเขตพื้นที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยในการศึกษาคั้งนี้หมายถึง เทศบาลตำบล จำนวน 9 แห่ง ประกอบด้วย 1) เทศบาลตำบลท่ายาง 2) เทศบาลตำบลปากน้ำชุมพร 3) เทศบาลตำบลวังไผ่ 4) เทศบาลตำบลหาดทรายรี 5) เทศบาลตำบลวังใหม่ และ 6) เทศบาลตำบลบางลึก 7) เทศบาลตำบลขุนกระทิ้ง 8) เทศบาลตำบลบางหมาก 9) เทศบาลตำบลนาชะอัง

ขนาดของเทศบาลตำบล หมายถึง ขนาดเทศบาลตำบลขนาดกลางและขนาดเล็กในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาประสิทธิผลองค์การของเทศบาลตำบลในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยได้นำหลักแนวคิดของ โรเบิร์ต วอเตอร์แมน และคณะ (Robert Waterman et al., 1983 อ้างถึงใน สมยศ นาวิการ, 2548 : 125) ปัจจัยที่มีต่อประสิทธิผลขององค์กรเกิดจากความสัมพันธ์ที่กำหนดเป็นตัวแปรต้น ประกอบด้วย กลยุทธ์ขององค์กร (Strategy) โครงสร้างองค์การ (Structure) ระบบการปฏิบัติงาน (System) รูปแบบการบริหารจัดการ (Style) สมาชิก (Staff) ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill) และค่านิยมร่วม (Shared values) ในการกำหนดส่วนบริหารของเทศบาล โดยพิจารณาถึงความเจริญและศักยภาพของเทศบาลในด้านต่าง ๆ ตลอดจนปริมาณและคุณภาพของงานที่เทศบาลต้องรับผิดชอบ (ชวงส์ ฉายะบุตร, 2545 : 125-126) มากำหนดเป็นตัวแปรตาม ประกอบด้วย ด้านการปกครอง ด้านการบริหาร ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม การศึกษา และวัฒนธรรมโดยนำหลักประสิทธิผลองค์การ ทำให้ได้กรอบแนวคิดที่เหมาะสมกับการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลของเทศบาลตำบลในอำเภอเมืองชุมพร
2. นำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการศึกษาต่อ และเพื่อนำไปสู่การประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม และเพื่อเป็นประโยชน์แก่นักวิชาการ นักศึกษาและบุคคลทั่วไปที่สนใจ ต้องการนำข้อค้นพบจากการวิจัยไปพัฒนาขอต่อไป
3. เป็นฐานข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขกระบวนการบริการสาธารณะของเทศบาลตำบลในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ให้มีประสิทธิภาพตรงกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด
4. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์การของเทศบาลตำบลในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ในด้านต่าง ๆ